

MŪSU LIETUVA

NR. 47 (1632) - SEMANÁRIO - 1979 M. LAPKRIČIO - NOVEMBRO 29 D. 8,00 kr.
Rua Juatindiba, 20 (28) Caixa Postal 4421 - 01000 São Paulo, SP. Tel. 273-0338

JAV ATSTOVŲ RŪMAI LAPKRIČIO 13 D. VIENINGAI PRIĖMĖ H.CON. RES. 200 BALTIJOS VALSTYBIŲ REIKALU

Už Rezoliuciją balsavo 390 atstovų, niekam nepasiskius prieš. Rezoliucija prasideda ilgoka istorine įžanga, kurioje ypač reikšmingi yra du paragrafai:

"Tuo tarpu kai 1940 m. Sovietų Sąjunga savavališkai ir per jėgą prisijungė Baltijos valstybes (Lietuvą, Latviją ir Estiją), kurios buvo suverenūs Tautų Sąjungos nariai..." ir kitas toliau:

"Tuo tarpu kai Baltijos valstybių tautos turi teisę į lygybę ir apsisprendimą, kaip nustatyta Helsinkio Baigiamąjo akto VIII skyriuje, tai turėtų būti joms leista daryti laisvus rinkimus, globojant Jungtinėms Tautoms ir tik po to, kai bus atitrauktos iš Baltijos valstybių Sovietų militarinės jėgos ir politinis, administracinis ir policinis personalas..."

Rezoliucija pareiškė JAV Prezidentui tokius pageidavimus:

"Atstovų Rūmai (Senatui pritariant) nutarė,

(a) Kad Kongresas yra nuomonės, jog Prezidentas, siekdamas užtikrinti tikrą ir nuoširdžią taiką Baltijos srityje ir Europoje iš viso, turėtų duoti nurodymus Jungtinių Valstybių delegacijai Madrido 1980 metų susirinkime, šaukiamam Europos Saugumo ir Bendradarbiavimo Konferencijos reikalui, kad būtų pilnai įvykdyti Helsinkio Baigiamąjo Akto VIII skyriaus principai, liečią tautų lygias teises ir apsisprendimą.

(b) Toliau Kongresas yra nuomonės, kad Prezidentas, panaudodamas tokias priemones, kaip Tarptautinę Susisiekimo Agentūrą ir kitas informacijos agentūras, esančias Jungtinių Valstybių vyriausybės žinioje, padarytų viską, kas tik yra įmanoma, siekiant atkreipti visų tautų dėmesį į Baltijos valstybių reikalą, tam panaudojant specialias radijo programas ir leidinius.

(c) Toliau Kongresas yra nuomonės, kad Prezidentas tarpininkautų ir panaudotų visas pastangas laimėti kitų tautų paramą ir bendradarbiavimą, tikslu įgyvendinti Baltijos valstybių nepriklausomybę.

Sekcija 2.

(a) Kongresas žiūri su dideliu susirūpinimu į Sovietų Sąjungos akciją reikšti pilietybės pretenzijas milijonams amerikiečių, kurie yra gimę Jungtinėse Valstybėse, arba yra naturalizavęsi.

(b) Kongresas yra nuomonės, kad Prezidentas turėtų perspėti Sovietų Sąjungą nesisimti jokių veiksmų pagal tą naują Sovietų pilietybės įstatymą, kurie pažeistų Jungtinių Valstybių ir jos individualių piliečių interesus, ir kad Valstybės Sekretorius turėtų apie tai įspėti Jungtinių Valstybių piliečius, besirengiančius lankytis Sovietų Sąjungoje, apie tokio įstatymo daromą painedą".

Vaikų ir jaunimo pirmoji šv. Komunija Marijampolėje (Kapsuke) 1978 m. vasarą. Pasiruošimas įeiti į bažnyčią. Nuotrauka tik dabar gauta iš ok. Lietuvos.

Rezoliucijos tekstas ir labai palankios baltiečiams kalbos, kurias ta proga pasakė Rūmų atstovai Fithian (Ind.), Derwinski (ILL.), Ashbrook (Ohio), Gilman (NY), Zablocki (Wisc.), Benjamin (IND.), Anderson (CA) ir Oberstar (Minn.), buvo atspausdinti **Congressional Record - House**, lapkričio 13, 1979, psl. H 10583-86.

Rezoliucijos iniciatorius ir visą laiką rūpinęsis jos pravedimu Atstovų Rūmuose buvo kongresmanas EDWARD J. DERWINSKI (Rep. - IL). Lietuviai prašomi šitai įvertinti, siųsdami padėkos laiškus ir prisimindami apie tai ateinančių metų rinkimuose.

Tolimesnė mūsų veikla

Dabar yra labai svarbu, kad Rezoliucija greit praeitų ir JAV Senate. Raginame rašyti laiškus senatoriams, kurie yra **Committee on Foreign Relations** nariai, nes jie pirmiausia svarstys tą rezoliuciją. Tą komisiją sudaro:

Demokratai senatoriai: Frank Church (Id.), Claiborne Pell (R.I.), George McGovern (S.D.), Joseph Biden (Del.), John H. Glenn (Ohio), Richard B. Stone (Fl.), Paul S. Sarbanes (Md.), Edmund S. Muskie (Me.), Edward Zorinsky (Neb.).

Respublikonai senatoriai: Jacob Javits (NY), Charles Percy (ILL.), Howard H. Baker (Tenn.), Jesse A. Helms (N.C.), S.I. (Sam) Hayakawa (Cal.), Richard Ludar (Ind.)

Rašyti ir kitiems senatoriams, ne komisijos nariams. Geriausia rašyti tam senatoriui kurio rinkiminėje apylinkėje tenka gyventi. Adresuoti:

Hon. (pavardė), Senator of (valstija), Senate Office Building, Washington, DC 10510.

SEM ANARIO

MŪSŲ
LIETUVA

"NOSSA LITUANIA"

Rua Juatindiba, 28 - Parque da Moóca - CEP 03124
São Paulo - Brasil Caixa Postal. 4421 - CEP 01000
Diretor Responsavel: VYTAUTAS BACEVIČIUS
Administrador: STANISLAO ŠILEIKA
Redige Equipe Editorial - Fone: 273-0338

Metinė prenumerata Brazilijoje iki liepos mėnesio Cr\$ 300,00 Atskiro numerio kaina Cr\$ 8,00

Prenumerata paprastu paštu į užsienį: 18 Dol. Į P. Ameriką oro paštu: 20 Dol.

Prenumerata oro paštu Šiaurės Amerikon: 25 Dol. Į tolimus kraštus 30 Dol.

GARBĖS PRENUMERATORIUS Cr\$ 3.000,00 Vieno Numerio GARBĖS LEIDĖJAS Cr. 1.500,00

Užuojautos, Sveikinimai ir Skelbimai (Anunėios) mokami už skilties (Coluna) centimetrą po 30,00

Už skelbimų kalbą ir turinį, Redakcija-neatsako Rašiniai gražinami tik autoriui prašant.

Straipsnius ir Korespondencija Redakcija taiso bei tvarko savo nuožiūra.

Pavarde pasirašyti straipsniai nebūtinai išreiškia Redakcijos bei leidėju nuomonę.

Čekius, Perlaidas ir administracinius laiškus rašyti "STANISLAO ŠILEIKA" vardu.

Iš Lietuvos K. Bažnyčios Kronikos Nr. 39

TEISMAS VARĖNOJE

"LKB Kronika" 37-jame numeryje rašė, kad KGB ruošia Kybartų klebonui kun. Sigitui TAMKEVIČIUI bylą, sąryšyje su 1978 m. birželio 1 d. įvykusia autoavarija.

1979 m. sausio 31 d. kun. S. TAMKEVIČIUS kreipėsi į Lietuvos TSR Valstybinio saugumo komitetą, protestuodamas, kad šis Komitetas panaudojamas susidorojimui su kunigu (žr. "LKB Kronika", Nr. 37).

Vasario 6 d. Varėnos raj. prokuratūra, remdamasi Aleksandro RASVINAVIČIAUS pareiškimu, iškėlė dėl avarijos baudžiamąją bylą. A. RASVINAVIČIUS kreipėsi į Varėnos prokuratūrą inspiruojamas saugumo pareigūnų.

Vasario 13 d. KGB sekretariato viršininkas A. GRAKAUSKAS atsiuntė kun. S. TAMKEVIČIUI šitokį atsakymą:

"Į Jūsų 1979 m. sausio mėn. 31 d. pareiškimą pranešame, kad autoavarijų aplinkybių tyrimas nėra valstybinio saugumo organų kompetencijoje".

Vasario 19 d. kun. S. TAMKEVIČIUS kviečiamas į Varėnos miliciją tardymui.

Kovo 4 d. Tikinčiųjų teisių gynimo krikščionių Komitetas Maskvoje kreipėsi į Lietuvos TSR Saugumo komitetą išreiškdami protestą prieš kun. S. TAMKEVIČIAUS persekiojimą.

Balandžio 18 d. kun. S. TAMKEVIČIUS vėl kviečiamas į Varėnos miliciją parodymų patikrinimui įvykio vietoje.

Gegužės 21 d. tardytojas leidžia kun. S. TAMKEVIČIUI susipažinti su bylos medžiaga. Kaltinamuoju paskelbtas Aleksandras RASVINAVIČIUS.

Birželio 28 d. Varėnos liaudies teisme turėjo įvykti teismo posėdis. Įteismą atvyko apie 80 tikinčiųjų, daugiausia jaunimas. Visiems susirinkus į salę, teisėjas paskelbė, jog kaltinamasis RASVINAVIČIUS sergąs ir todėl teismo posėdis atidedamas. Niekas neabejojo, kad tai apgavystė. KGB tikriausiai nenorėjo, kad teismo posėdyje dalyvautų daug žmonių.

Išėję iš salės, prie teismo pastato (tame pačiame name yra milicija ir saugumas), jaunimas solidarumo ir užuojautos ženklan, įteikė gėlių saugumo persekiojamam kunigui. Kol jaunimas įteikė gėles, kažkas minioje užgiedojo "Marija, Marija..." Ir buvo nepakartojamas ir neapsakojamas vaizdas: giedant minia apsupusi puslankiu kunigą, laikantį didžiausią glėbį gvazdikų, rožių ir kitų gėlių, drąsūs jaunimo veidai, o užpakalyje kaip siena stovintys

milicininkai ir rūstūs, akmeniniais veidais saugumiečiai. Bet šis vaizdas truko neilgai: prasiėdėjo triukšmas – milicija pradėjo vaikyti žmones. Minia pamažu traukėsi ramiai tolyn, nors į juos stipria srove pylė vandenį. Dalis žmonių patraukė į bažnyčią.

Kun. S. TAMKEVIČIUS tuoj pat po teismo posėdžio nuvyko pas RAZVINAVIČIŲ į namus ir sužinojo, kad jis esąs sveikas ir iš vakaro iškviestas į Šalčininkų raj. VRS. Taigi teismo posėdis milicijos arba saugumo pareigūnų buvo sąmoningai atidėtas.

Pasimeldę visi rengėsi vykti į namus, tačiau Varėnos milicija ir saugumas prie geležinkelio stoties pradėjo gaudyti žmones ir vežti į miliciją. Šį kartą milicininkai buvo ypatingai žiaurūs – suimdami jaunimą ir moteris, juos negailėstingai mušė ir spardė. Buvo suimta apie 13 žmonių. Vienai iš jų – Danai KELMELIENEI buvo sunkiai sumušta galva. Milicininkai tyčiojosi iš suimtosios, ją vadindami valkata, vienas iš jų pasakė: "Mes tau taip padarysime, kad tu daugiau į teismą neateisi". Po sunkaus galvos sumušimo D. KELMELIENEI reikėjo iškviesti greitąją pagalbą. Po kelių dienų tardymo KELMELIENEI labai sunkioje sveikatos būklėje buvo paleista namo. Kartu su ja buvo paleisti dar du vyrai. Visi kiti suimtieji po tardymo buvo paleisti tą pačią dieną.

Artimieji, parvežę Daną KELMELIENĘ į

Vilkaviškį, kreipėsi į ligoninę, tačiau budintį gydytojas JELISIEJEVAS, atsisakė sunkiai sužalotą ligonę priimti. Visi įsitikinę, kad Varėnos KGB įsakė Vilkaviškio ligoninei nepriimti sumuštos ligonės.

Po sunkaus smegenų sukrėtimo net tris dienas KELMELIENEI nebuvo suteikta medicininė pagalba. Šiuo metu ji gydoma ligoninėje.

Liepos 13 d. buvo paskirtas antrasis teismo posėdis. Ant kelių, vedančių į Varėną, nuo ankstyvaus ryto stovėjo autoinspekcija ir surašinėjo vykstančius į Varėną: Užsirašydavo vairuotojų pavardes, kur jie gyvena, dirba ir kiek vežasi keleivių.

Tą dieną į Varėną buvo sukviesta grupė milicijos, saugumiečių ir draugovininkų. Į teismo salę tebuvo įleista apie 50 žmonių, o likusios sėdimos vietos buvo užimtos valdžios pareigūnų. Į salę nepatekusių stovėjo koridoriuje. Iš viso atvykusių į teismą buvo apie 150 tikinčiųjų.

KGB pareigūnai fotografavo visus įeinančius ir išeinančius iš teismo.

Teismas apklausė penkis liudininkus: BUZAITĘ, MICKEVIČIŲ, ČIURLIONĮ ir TAMULEVIČIŲ, kurie liudijo, kad kun. S. TAMKEVIČIUS autoavarijoje buvęs nekaltas ir susidūrimo negalėjęs išvengti.

Teismas kaltu pripažino RAZVINAVIČIŲ ir nuteisė pusantrų metų lygtinai.

Po teismo tikintieji nuėjo į bažnyčią, bet duris rado užrakintas. Vėliau buvo sužinota, kad artėjant kun. S. TAMKEVIČIAUS teismui Varėnos m. Vykdomojo komiteto pirminkas BAUBLYS apsilankė pas vietos kleboną Bronių JAURĄ ir pareikalavo, kad liepos 13 d. bažnyčia būtų uždaryta iki 15 val.

Kam buvo reikalingas šis teismas? Kodėl KGB kurstė RAZVINAVIČIŲ kreiptis į teismą, o paskui jo nepalaikė?

Pirma. Į viešumą išėjo KGB pinklės.

Antra. KGB, negalėdama nuslėpti savo veiklos, leido teismui pasirodyti objektyviam – težino visas pasaulis, kad sovietinis teismas be priežasties nepersekoja nei kunigų, nei tikinčiųjų, o "LKB Kronikoje" paskelbta medžiaga yra grynas šmeižtas.

Trečia. Pasinaudodama šia avarija, KGB daugiau negu metus laiko šantažavo kun. S. TAMKEVIČIŲ, sutrukdydama daug laiko ir tikėdamasi jį atitraukti nuo aktyvios veiklos pastoracijoje ir tikinčiųjų teisių gynimo srityje.

DANUTĖ KELMELIENĖ po milicijos sumušimo Varėnoje 1979 m. liepos 1 d., kur buvo teisiamas kun. S. Tamkevičius. Ten buvo susirinkęs būrys teisiamojo užtarėjų, kurių 13 buvo milicijos suimti ir tardomi.

Popiežius Amerikoje ir lietuviai

Dabartinis popiežius JONAS-PAULIUS II, parodęs daug dėmesio lietuviams

Tėviškės Žiburių bendradarbio pranešimas

Popiežius Jonas-Paulius II, beveik savaitę praleidęs JAV-se, jau senokai grįžo į Vatikaną, bet jo vizitą dar vis tebemini didžioji Amerikos spauda, taip pat ir lietuvių spaudoje nemažai aprašymų, įspūdžių nuotrupų, fotografijų.

Išpūsti skaičiai

Mačiau popiežių, kai jis 200.000 miniai laikė Mišias sostinėje Vašingtone. Iš anksto visos komunikacijos priemonės neatlaidžiai skleidė pranešimus, kad sostinėje susirinksiąs milijonas. Tame mieste, kur aplamai gyventojų nėra milijono, antra vertus, kur per 70% yra juodosios rasės žmonės, taip pat nemažas nušimtis kitatikių. Iš kur tie televizijos bei radijo pranešėjai ir spaudos žmonės pranašavo tą milijoną? Tiesa, laukė iš kitur atvažiuojant 3.000 autobusų, o atvažiuo tik 600. Bet ar milijonas būtų tilpęs 3000 autobusų? Tos ankstyvos pranašystės atbaidė vyresnio amžiaus žmones. Bet kaip maionu buvo plaukiant 200.000 žmonių minioje (vėliau persikėliau į spaudos palapinę) stebėti, kad didžiąją dalį tos milžiniškos masės sudarė jaunimas. Šiais laikais mada kalbėti, kad jaunimas atšalęs nuo tikėjimo, kad mažai belanko pamaldas. Sostinėje Vašingtone popiežiaus laikomose Mišiose vaizdas buvo skirtingas: vyravo jauni ir vidurinės kartos žmonės.

Spalio 7, antrąją popiežiaus lankymosi sostinėje dieną, oras nebuvo malonus: pūtė žvabokas vėjas ir slankiojo juodi debesys, grąšindami lietumi. Bet minios tiek gatvėse, kurio-

mis popiežius važiuo, tiek ir Mišiose po atviru dangumi aikštėje tarp Kapitoliaus ir J. Vašingtono paminklo buvo įspūdingos. Kaip įprasta popiežius gerokai vėlavo – iki pusės valandos. Mat, jis žymiai daugiau laiko, negu nustatyta, skyrė suvežtiems invalidams, ligoniams, vargšams. Sostinėje su jais turėjo praleisti tik keliolika minučių, o praleido daugiau kaip valandą, kiekvieną jų pasveikindamas, pakalbindamas. Tadgi Šv. Tėvas žymiai daugiau laiko skyrė vargstantiems, o vėliau jo motorkados jau taip smarkiai lėkė gatvėmis, kad turbūt popiežius ir nepajėgė šoferių, apsaugos vyrų ir kelionės planuotojų prikalbinti, kad dar kur nors pakeliui sustotų, kad vėl pasisveikintų su minia, kurios niekur netrūko.

Lietuvių nuotaikos

Kaip matyti iš lietuvių spaudos bei nuotaičių, popiežiaus skubėjimas ypač palietė lietuvius Čikagoje. A. Juodvalkis "Dirvoje" pastebė: "Popiežius turėjo gerą progą, lankydamas Čikagą, parodyti didesnę dėmesį laisvojo pasaulio lietuvių didžiausiam junginiui. Vienas trumpas sustojimas ir palaiminimas būtų nupirkęs lietuvių palankumą. Bet to neįvyko. Popiežius pralėkė neįprastu greičiu, palikdamas nusivylimą ir kartėlį. Tikrai žmonių nepasitenkinimas buvo visuotinis..."

Iš to aprašymo aišku, kad popiežiaus motorkarda ir Čikagoje skubėjo tokiu pat tempu, kaip ir Vašingtone. Bet kad popiežiaus žvilgsniai pamatė lietuvius, susibūrusius "Lithuanian Plaza" Marquette Parke, kitos dienos rytą, nors ir už 750 mylių būdamas, sužinojau klausydamas "Amerikos Balso" lietuviškos

laidos, kurioje buvo perduotas trumpas R. Sakadolskio pasikalbėjimas su vyskupu V. Brizgiu. Vyskupas teigė, jog tą patį vakarą turėjęs progos pasikalbėti su popiežium, kuris pareiškė matęs susirinkusius lietuvius, juos palaiminęs... Apie tai tą pačią akimirką sužinojo ir tauta Lietuvoje. Antra vertus, kažin ar vysk. P. Marcinkus toks galingas, kad pajėgtų Marquette Parke sustabdyti greit lekiančią motorkardą? Žinoma, jei Čikagoje popiežių sutrukde ne luošieji, bet jo tautiečiai lenkai, lietuvių pyktis labiau suprantamas.

Betgi primintina, kad vos kelioms valandoms prabėgus nuo to greito pralėkimo pro susibūrusius jo pasveikinti lietuvius, popiežius Grant Parke Mišių metu milijoninės minios akivaizdoje lietuviams tarė atmintinus žodžius lietuviškai: "Mano nuoširdus sveikinimas Amerikos lietuviams. Likite ištikimi Kristaus Bažnyčiai. Branginkite kilnias tautos tradicijas. Tegloboja Jus Dievo Motina Marija. Garbė Jėzui Kristui".

Autentiškas popiežiaus žodis, pasakytas lietuviškai, tuojau satelito pagalba iš Čikagos atskrido į sostinę Vašingtoną ir, kurie klausomės "Amerikos Balso" lietuviškų laidų, girdėjome, kaip tie žodžiai, popiežiaus lūpomis tarti, lėkė į Lietuvą. Tikėkim, kad netrukus pavirtins ir Lietuvos pogrindžio spauda.

Į apaštališkąją delegatūrą Vašingtone popiežiaus pasveikinti buvo susirinkę didžiosios Jaugumos pasaulio valstybių diplomatai. Kai priėjo Lietuvos atstovas Vašingtone dr. S. Bačkis, popiežius su juo kiek ilgiau pasikalbėjo ir tarė atmintinus žodžius: "Kasdieną meldžiuosi už Lietuvą". Tuo tarpu Baltųjų Rūmų sode susitikęs su Ingrida Bublione, popiežius gal kiek sentimentaliau, bet kartu ir simboliškai prasitarė: "Lietuvių ir lenkų akys tos pačios ir žiūri į tą pačią pusę..."

Kuris italas, ispanas, prancūzas ar koks ten bebūtų popiežius apie Lietuvą ir lietuvius taip kalbėtų?

Kaikam iš mūsų viso to dar maža, bet čia, Vašingtone, kaikurie ir šaltesni lietuviai katalikai nerodė didelio pasipiktinimo, kad popiežius Čikagos Marquette Parke nesustojo minutei palaiminti lietuvių, bet didžiavosi popiežium už tai, kad jis žymiai daugiau, negu jam buvo nustatyta, laiko skyrė luošiesiems ir vargšams.

Komentatoriaus pastaba

Pabaigai vieno sostinės televizijos komentatoriaus pastaba. Kai popiežius laikė Mišias po atviru dangumi Vašingtone, televizijos operatoriai nusukdavo kameras tai į čia pat esantį Kapitolių, tai į augštąjį pirmojo JAV prezidento J. Vašingtono paminklą. Vienu metu komentatorius pastebėjo: kai po pilietinio karo buvo augštinamas J. Vašingtono paminklas, jo statybai simbolinius akmenis siuntė daugelis tuo metu egzistavusių pasaulio valstybių, jų tarpe ir Vatikanas. Bet tada tam tikri religiniai šovinistai Vatikano akmenį įmetė į Potomako upę...

Ačiū Dievui, kad jau praėjo pagiežos bei neapykantos laikai. Popiežiaus Jono-Pauliaus II vizitas, tikėkime, pradėjo naują era.

ML-os skaitytojams pristatome spaudos komentuota "DRAUGO" bendradarbio Vokietijoje pasikalbėjimą su Vladu Cesiunu. Manoma, kad šis pasikalbėjimas sukele paniką rusų saugume ir privede prie Vlado Cesiuno pagrobimo bei grąžinimo Sovietų Sąjungon.

Red.

DRAUGAS, antradienis, 1979 m., rugsėjo mėn. 4 d.

NAUJAS PABEGĖLIS

K. BARONAS

Mūsų bendradarbis Vokietijoje

Atleisk. Vlādai, jeigu vadinu vardu. tačiau Tave pažistu iš nuotraukų sporto laikraščiuose, aprašymų, ivairiu laimėjimų Lietuvos, S. S-gos ir tarptautinėse varžybose. Pasakyk, kada pasitraukei i laisvę?

— Atvykau į Frankfurtą su S. S-gos specializuota turistine grupe baidarių — kanojų atstovais š.m. rugpjūčio 14 d. Toliau turėjau vykti į pasaulį kanojų — baidarių pirmenybes Duisburge, Vakarų Vokietijoje. Atvykęs į Duisburgą rugpjūčio 16 d. paprašiau politinio prieglobsčio, kurį ir gavau.

Kodėl pasirinkai Vakarų pasauli?

— Tai mano vaikystės ir jaunystės svajonės. Dalyvaudamas sportinėse varžybose užsienyje mačiau, koks skirtingas yra laisvas pasaulis nuo komunistinio "rojaus".

Galima sužinoti sportinius atsiekimus Lietuvoje, S. S-goje ir užsienyje?

— Lietuvos kanojų meisteriu buvau 15 kartų, du kartus slidinėjimo, S. S-gos meisteriu buvau 6 kartus dvivietėje ir vieną kartą vienvietėje. Muencheno olimpiadoje laimėjau aukso medalį. Taip pat, buvau 4 kartus pasaulio meisteriu dvivietėje kanoje. Be to, laimėjau daug tarptautinių varžybų Bochume, Duisburge, Švedijoje, Danijoje ir kt.

Kokius mokslus esate baigęs?

— Baigiau Vilniaus Transporto technikumą, įgydamas techniko — elektriko specialybę. Be to, mokiausi Kauno Kūno kultūros institute, baigdamas 4 kursus. Už sportinius laimėjimus esu apdovanotas S. S-gos nusipelnusio sportininko ženklu ir taip pat gavęs garbės ženklo ordiną. Tai yra S. S-gos vyriausybės apdovanojimas. Šią "garbę" suteikia jau Maskva. Taip pat, turiu nusipelnusio kūno kultūros darbuotojo vardą. Už tai gaunamos didesnės senatvės pensijos — nemažiau 120 rublių. Reikia čia pažymėti, kad pensijos yra 12,30,40 rublių. Ir senatvėje reikia su ja gyventi. Ak... gyventi. Tikrai pasakius — palaikyti gyvybę.

Matei paskutinę spartakiadą Maskvoje. Kokią įspūdį ji paliko?

— Tai generalinė repeticija prieš olim-

pinis žaidimus, labai gerai suorganizuota. Tik mane stebino labai didelis milicijos ir kariuomenės skaičius. Gal tai buvo taip pat generalinė repeticija prieš bet kokius politinius išsišokimus, kaip pvz., 1972 m. Muenchene.

— Kaip žiurite į Maskvos olimpiada 1980 m., ar kaip į sportinius žaidimus, viso pasaulio jaunimo susiartinimą, ar grynai kaip į propagandos irankį?

— Atsakymas labai trumpas — grynai kaip į propagandą. Be to, S. S-ga stengsis šiuos žaidimus laimėti, norėdama surinkti daugiausia medalių bei taškų.

— S. S-ga savo sportininkus — ledo ritulininkus, boksinerius, krepšininkus, futbolininkus ir t.t. skaito mėgėjais. Kokia yra tikrovė?

— Sportas S. S-goje ir Vakarų pasaulyje yra labai skirtingas. Sportininkus S. S-goje — tuo pačiu Lietuvoje, išlaiko valstybė. Vakarų pasaulyje yra mėgėjai ir profesionalai. Deja, Vakarų pasaulyje mėgėjų — sportininkų valstybė neišlaiko. Taigi, išvada labai aiški. Sportininkai S. S-goje yra profesionalai, kadangi už sportą jie gauna duoną. Ir dar vienas, užmirštas propagandos reikalu klausimas. Kada grįžome iš Muencheno olimpiados, atvežę, aukso, sidabro ir bronzos medalius, mus sutiko trečiaeilis politinio biuro narys. Kada į Maskvą nuvyko boksineris Ali, jį priėmė pats "Lionka" (Brežnevas). Filmai, nuotraukos pateko į visus pasaulio kampus. Ar tai ne propaganda?

— Kur norėtum apsigyventi?

— Apsigyventi norėčiau kur yra kuo daugiausia lietuvių.

— Nuoširdus ačiū už pasikalbėjimą. "Draugo" redakcijos ir visu skaitytoju vardu linkiu naujo ir šviesaus gyvenimo laisvame pasaulyje.

Taip pat teko sužinoti, kad Vl. Cesiūnas pradės rašyti savo atsiminimus, atidengdamas tikrą S. S-gos sportinio gyvenimo veidą.

Vladas Cesiūnas pirma karta pamatė laisvą Vakarų pasaulio lietuviška spauda, knygas, leidinius. Buvo nustebintas gausumu, gražiais leidiniais ir mūsų lietuviška veikla ir gyvenimu. Teko sužinoti, kad maža finansinė parama jis jau yra gavęs iš vokiečių istaigų.

Nauji leidiniai

DAR KARTĄ DAR. Brazilijos ateitininkų laikraštėlis. Simpatiškas 28 puslėidinėlis — praeitos ateitininkų vasaros stovyklos darbo vaisius.

Čia yra netik pačių stovyklautojų stovyklos aprašymas bet ir kitų dalykų straipsnis apie Dr. Eliziejų Draugelį, Jaunimo Šventę, Jaunimo Kongresą, kelionę į Punkską ir Vasario 16-ios Gimnaziją.

Redagavo Sandra Saldytė. Redakcinis kolektyvas: Nilza Guzikauskaitė ir Milda Remenciūtė; iliustravo N. Guzikauskaitė, M. Remenciūtė, spausdino "Mūsų Lietuvos" spaustuvė. Tiražas 70 egz. Kaina nepažymėta.

ŠYPSENOS

Uošvių sąjunga

Senesnių moterų grupė Romoje iškėlė sumanymą steigti tarptautinę uošvių organizaciją. Projekto autorės laikraščių redakcijoms rašo:

"Uošvė yra labiausiai šmeižiama ir nekenčiama figūra moderniam pasaulyje. Norint gintis nuo tos skriaudos, reikia steigti uošvių internacionalą"

Teisme

Teisėjas: Jūsų amžius, ponai!

Liudytoja: Trisdešimt metų

Teisėjas (nustebęs): Jums sunku bus tai įrodyti.

Liudytoja: Jums dar sunkiau bus įrodyti ką nors priešingo. Toji šventė, kurioje esu krikštyta, sudėgė 1895 m...

Surado pavyzdį

Egzaminų metu fizikos mokytojas klausia mokinį:

— Kokios yra šilumos vpatybės?

— Šiluma prailgina ir šplečia kiekvieną kūną. Ji veikia priešingai šalčiui, kuris viską siaurina ir mažina.

— Gerai. Duokite man bent vieną pavyzdį.

— Karštame metų laikotarpyje dienos yra ilgos, o žiemą trumpos... Parinko Pr. Alš.

CURSO DO IDIOMA LITUANO
POR CORRESPONDÊNCIA

Informações:

Caixa Postal 4421
01000 SÃO PAULO, SP

MŪSŲ SVEIKATA

Azijoje, šiaurės rytų Pakistano kampe, Himalajų kalnų papėdėje gyvena sunkiai pasiekiami tautelė (Munza), kurios nariai pasižymi sveikatingumu ir ilgu amžiumi. Esą, 120 metų žmogus atrodo kaip mūsų 60 m. asmuo. Neabejotina, kad jų gyvenimo sąlygos ir maistas yra skirtingi, nes pas mus būtų nepaprasta retenybė, jei kas pasiektų 120 m. ir dar būtų darbingas.

Kas gi trumpina mūsų gyvenimą augštos techninės kultūros sąlygose? Gal užterštas miestų oras, gal vanduo su chemikalais, gal nenatūralus maistas ir įvairūs dirbtiniai gėrimai, gal darbo vienodumas fabrikuose, kur žmogus paverčiamas savotišku robotu? Džiaugiamės augštu, gyvenimo lygiu, o neapsiginame nuo įvairiausių negalavimų, kurie peranskti nukerpa mūsų gyvenimo siūlą.

Pirma sveikatingumo sąlyga — tai geras nusiteikimas arba optimistinis gyvenimo pasaulėžiūra. Juk pasaulis yra labai gražus: gėrimės pievų ir miško žalumu, gėlių spalvų įvairumu, paukščių čiulbėjimu. Gi kasdieniniame gyvenime, as nesmagu, grįžus namo po darbo, pasilsėti, ar neskanu išalkusiam pavalgyti, o atėjus laikui, nukeliauti į sapnų pasaulį? Žmogaus gera savijauta arba optimistinis gyvenimo aplinkybių vertinimas yra pagrindinis sveikatingumo pradas.

Netgi susirgęs ar net ligoninėje operuotas, tu palyginant greit sveiksti, jei tavo savijauta skaisti, o noras gyventi ir įvertinti bei rasti džiaugsmo pradų kiekviename gyvenimo žingsnyje yra pripildęs visą tavo esybę. Būdamas džiugaus nusiteikimo, tu kuo mažiau jieskai tamsių šešėlių arba ydų visame gyvenime ir pavieniuose asmenyse. Tau visi žmonės geri, nes ir tu pats esi geras ir mielas bet kurioje draugystėje, ne be to, kad tavo gyvenimo bei asmenų ydoms atlaidumas neturi virsti į jų pateisinimą. Aiškus dalykas, vien optimizmu nesukursi sveiko gyvenimo, jei podrauge nedabosi, kad maistas būtų sveikas.

Taigi tas maistas, — jis irgi turi lemiamos įtakos žmogaus gyvenimo tāsai. Juk gi nenorėsime trumpinti savo gyvenimo ir nereikalingai didinti savo kūno svorio, valgydami įvairius miltingus, fabrikuose

perdirbtus produktus, kuriuose yra daug kalorijų, o maža vitaminų, enzymų, mineralinių dalių, o daug krakmolingos medžiagos ir riebalų. Sakysim, cukrus, balta duona, įvairios kruopos (cereal), bulvių dribsniai ir t.t., jie dažnu atveju tik apsunkina kūną. Kas kita baltiminė medžiaga (liesa mėsa, žuvis, kiaušiniai, pieno produktai), — jie vidutiniame kiekyje ypač vyresnio amžiaus asmenims, taip pat ir augantiems, yra būtinybė. Tuomi nenorima tvirtinti, kad duona ir bulvės kaipo anglevandeninis maistas nėra reikalingi. Maistas yra vartotinas mažesniame kiekyje (mes dažnai persivalgome) ir rečiau, negu įprasta valgyti. Ypač netinka papildomai valgyti tarp pagrindinių valgio davinių, nebent tai būtų vaisiai. Su gėrimais tas pat: nei įvairiausių pavadinimų "limonadai", nei ypač "coca-colos" ar panašūs gėrimai, nei kava, ar arbata, o ypač alkoholiniai gėrimai, — jie visi yra kenksmingi, jei nebent jie mažais kiekiais ir retai vartojami. Yra įvairių žolinių "arbatėlių", yra įvairių sunkų arba ir tiesiog daugybė išstisus metus gaunamų vaisių ir daržovių (nevengiant svogūno ir net retkarčiais česnako), kurių vartojimas yra sveikatingo gyvenimo įsakymas Nr. 1.

Vitaminų organizmui užtenka, jei vartosime daug vaisių bei daržovių. Daug vitaminų, mineralinių ir kitų organizmui reikalingų dalių yra mielėse, kviečių daiguose, rūgusiame piene (arba jogurte) ir sėlenose, kurios dar yra naudingos ir kaip balastas geresnei vidurių peristaltikai. Sveikiausia duona yra paprastų (100%) miltų ruginė ar kvietinė.

Vyresnio amžiaus sulaukusiems, greita paminėtų sąlygų reikalinga, kad laikas visada būtų užimtas ir netektų nuobodžiauti. Tat betkuri darbas, ypač

mėgiamas, arba betkuri mankšta (vaikščiojimas, bėgiojimas, plaukiojimas, bet kuri sporto šaka, pav., ping-pongas), — tai tos būtinos sąlygos kraujo apytakos ir viso kūno sveikatingumui palaikyti.

Gera nuotaika arba optimistinė pažiūra į gyvenimą kartu su galimai natūraliu maistu yra tos pagrindinės sąlygos, kurios leidžia mums pratęsti sveikiems gyvenimo bėgį ir gal net sulaukti 100 metų.

J. Valiūnas

VARŠKES PATIEKALAI

VARŠKĖČIAI

1/2 kg. virtų bulvių, 400 gr. varškės, 1 kiaušinis, 1 1/2 puoduko miltų, 2 šaukšteliai cukraus, druskos, razinkų.

Bulves sumalti arba gerai sutrinti, viską sumaišyti ir išminkyti. Paskui padaryti blynelius, apvolioti miltais ir kepti karštuose riebaluose. Apibarstyti cinamonu. Valgyti su kompotu ar uogiene.

VARŠKĖ SU MORKOMIS

1/2 kg. sutrintos varškės, 2 šaukštai majonezo, 1 kiaušinio trynys, 1 puodukas tarkuotų morkų, druskos ir kapotų petruškų. Visą sumaišyti ir sudejūs į lėkštę apibarstyti kapotais krapais. Tinka tepti ant duonos.

BAZARO PELNAS

L.K. Moterų Draugijos suruoštas BAZARAS V. Zelinoj davė 18.209,00 kruzeirus pajamų. Išlaidų turėta 2.740,00 kruzeirų, tat bazaro pelnas — 15.469,00 kruzeirai; kurie bus panaudoti lietuvių senelių sušėlpimui.

Jei kas norėtų dar nusipirkti likusių bazaro daiktų, gali kreiptis į Valdybą.

ARBATĖLĖ

Grudžio mėn. 9 d., sekmadienį, 4 val. p.p. Jaunimo Namuose bus L.K. Moterų D-jos organizuojama arbatėlė — agapė. Kviečiamos visos lietuviškos moterys dalyvauti.

Po arbatėlės bus paskelbti rinkimų rezultatai į draugijos Valdybą 1980 metams. (Arbatėlės metu dar bus galima balsuoti).

Šiaurės Amerikoje mirus

a. a. **ONAI MARIJAI SAULAITIENEI,**

jos Sūnui kun. Antanui Saulaičiui, S.J. ir dukrai Marytei Saulaitytei-Stankuvienei bei kitiems artimiesiems liūdesio valandose reiškiamo nuoširdžią užuojautą.

S. Paulo Liet. Kat. Moterų Draugija

Vilniaus universitetui 400 metu

Vincentas Liulevičius

IŠEIVIJA IR VILNIUS UNIVERSITETAS

(Tesinys iš praeito numerio)

Bolševikams okupavus Vilnių, Liaudies Komisarų Taryba (1919.III.13) padarė nutarimą Vilniaus universiteto atgaivinimo reikalu ir tam tikslui perdavė buvusius universiteto rūmus ir paskyrė vieną milijoną rublių. Universiteto darbui organizuoti buvo sudaryta speciali komisija. Pradėta studentų registracija (Lietuvos TSR istorija, Vilnius, 1958 m., 299-300 psl.).

Kai bolševikai okupavo Vilnių, Vilniaus lietuviai nebegalėjo galvoti apie savo universiteto atidarymą. Tada gimnazijos salėje pradėjo Lietuvių Mokslo Draugijos kursus, kurie vyko arti poros mėnesių – III.24 - V.17 (M. Biržiška, 112-113 psl.). Kai lenkai okupavo Vilnių, daugelį lietuvių ištrėmė į Lietuvą. Jų tarpe ir minėtų kursų lektorius, kurių žymi dalis įsijungs į Lietuvos universiteto dėstytojus.

Vilnių okupavus lenkams ir Kaunui pasidarius laikinąja sostine, Kaune iškilto ir universiteto steigimo klausimas. 1919 m. tas reikalas pajudėjo privačia iniciatyva. Susidarė Aukštųjų Mokslų

Draugija ir (1920.I.27) iškilmingai atidarė Aukštuosius Kursus "Medžiagiškai kursai buvo remiami valstybės, visuomenės, ypač Amerikos lietuvių". Iš šių kursų po poros metų (1922 m.) išsivystė Lietuvos universitetas (M. Marcinkevičius, Neužmiršk Lietuvos, Kaunas, 1927 m., 210-211 psl.).

Kai Kaune įsisteigė Lietuvos universitetas, Amerikos lietuvių rūpinimasis ta įstaiga nesumažėjo. Jie jį rėmė visokiais būdais. Kun. J. Žilius padovanojo Lietuvos valstybei savo biblioteką. Ją perkėlus atstovybėn į Vašingtoną, buvo pradėtos rinkti knygos tam pačiam tikslui ("Vienybės" metraštis, 1926 m., 78 psl.). Kun. A. Burbos biblioteka irgi atiteks Lietuvai. Abiejų kunigų bibliotekas į Lietuvą pargabeno kun. Pr. Būčys, grįždamas iš Amerikos į Lietuvą, ir jas perdavė Lietuvos universiteto bibliotekai (Mykolas Vaitkus, Keturi Ganytojai, Chicago, 1960 m., 170 psl.). Vincas Deksnys iš Brooklyno (1926 m.) padovanojo Lietuvos universitetui dešimtį skrynių knygų iš savo didelės bibliote-

kos ("Vienybės" metraštis, 1928 m., 23-24 psl.). Dr. A.M. Račkus (1926 m.) padovanojo Lietuvos universitetui savo privatinio muziejaus pinigų, iškasenų, kaulų ir akmenų rinkinius (ten pat, 24 psl.). New Britain, Conn., Amerikai pripažinus Lietuvą de jure, padarė mieste rinkliavą Lietuvos universitetui ir 1.100 dol. pasiuntė rektoriaus Šimkaus vardu (Ladas Natkevičius, Ryšiai su Amerikos lietuviais (Didysis Lietuvos ūkininko Kalendorius 1924 metams, Kaunas, 1924 82 psl.). Anais laikais ši suma buvo dideli pinigai – 11.000 litų. J. O. Širvydas savo bibliotekos knygoms pirkti išleides 5.000 dol. Daugelį knygų buvo įrišęs. Grįždamas į Lietuvą tas knygas parsivežė namo ir prieš mirtį padovanojo Vytauto Didžiojo universitetui. (Vytautas Širvydas (red.), Juozas O. Širvydas, Cleveland, 1941 m. 81 psl.).

Nutarus kurti Lietuvos Katalikų universitetą, vysk. Pr. Karevičiaus pasiūst du kunigai (Br. Bumšas ir Pr. Garmus) Amerikoje surinko daugiau kaip 64.000 dol. (Ruseckas, ten pat, 81 psl.), iš kurių beveik du trečdaliai buvo paskirti Lietuvos Katalikų Darbai, 1943 m., 83 psl.). Tačiau Katalikų universiteto steigimą atidėjus, tos aukos atiteko Lietuvių Katalikų Mokslo Akademijai, įsteigtai 1922 m. Kaune. Akademija gavo iš Amerikos Lietuvių Katalikų Federacijos bonais 42.500 dol. Iš tos sumos sudarytas stipendijų fondas veikė 18 metų (iki Akademijos uždarymo). Stipendijų pagalba paruošė daug pajėgių asmenų profesūrai ir akademinėi spaudai) LKMA Suvažiavimo Darbai, IV. Roma, 1961 m., 241-242 psl.; LKMA Suvažiavimo Darbai, V. Roma, 1964 m. 15 psl.; Vysk. P. Būčio Atsiminimai, II, 1968 m., 72 psl.; LE, XVI, 60 psl.).

Išėivija gerino sąlygas Lietuvos studentijai. Lietuvos tautininkų studentų korporacijai "Neo-Lithuania" nusprendus pasistatyti Kaune sau bendrabutį, jų atstovai – Kazys Marčiulionis ir Vytautas Banaitis – atvyko (1923.XII.24) į Ameriką rinkti aukų ir (iki 1925 m.) surinko apie 10.000 dol. (Vladas Mingėla, Kunigas Milukas, Detroit, 1962 m. 299-302 psl.).

Ateitininkams pasiryžus įsigyti savo organizacijai namus, kun. P. Dogelio vadovaujamas komitetas pradėjęs rinkti lėšas, pagrindą gavo iš kunigaikštienės M. Radvilienės (gyvenančios užsienyje) 3.000 dol. vertės servizo auką. Kun. St. Kiškis ir stud. A. Tylenis 1925 m. surinko iš Amerikos lietuvių 12.000 dol. Kun. P. Karalius vėliau surinko daugiau kaip 2.000 dol. Kaune pastatytieji namai kainavo apie 50.000 dol. (St. Yla, Ateitininkų Vadovas, Putnam, Conn., 242-243 psl.). Užsienio lietuviai sudėjo daugiau trečdaliu (17.000 dol.) reikalingos sumos.

IV PASAULIO LIETUVIŲ JAUNIMO KONGRESO

NUTARIMAI

Pasaulio lietuvių jaunimo ketvirtasis kongresas (IV PLJK), įvykęs 1979 m. liepos mėn. 11-29 d. Didžiojoje Britanijoje ir Vakarų Vokietijoje ir atstovaujantis Argentinos, Australijos, Brazilijos, Didžiosios Britanijos, Italijos, Jungtinių Amerikos Valstijų, Kanados, Kolumbijos, Prancūzijos, Švedijos, Urugvajaus, Vakarų Vokietijos ir Venecuelos lietuvių jaunimui, aptaręs rūpimuosius klausimus, skelbia IV PLJK nutarimus.

POLITINĖ SRITIS

KUO MES TIKIME

Kiekviena tauta turi teisę spręsti savo likimą. Kiekviena tauta turi teisę puoselėti savo kultūrą, kalbą, kurti savo istoriją. Kiekvienos tautos nariai turi teisę laisvai veikti pagal savo įsitikinimus. Kiekviena tauta turi teisę gauti ir skleisti žinias nevaržomai.

Žmogaus ir tautos teisės yra neatskiriama sąvoka. Šios teisės negali būti antraeilės pasaulinės taikos idealui. Kol žmogaus ir tautos teisės bus neigiamos, kol bus politinių kalinių, nebus pasaulinės taikos. Sovietų imperializmo primestoji santvarka ir iš jos išplaukianti priverstinė rusifikacija paneigia šias teises okupuotoje Lietuvoje. Išskirtinai pažymėtinas plataus masto religinis persekiojimas ir tikinčiųjų teisių neigimas.

Reikalaujame, kad visos pasaulio tautos pripažintų Lietuvai teisę spręsti savo likimą.

Tikime, kad Lietuva vėl taps laisva ir nepriklausoma valstybė. Kokia bus ateities Lietuvos vidinė santvarka, priklausys nuo jos piliečių. Tačiau tikime, kad Lietuvai išsilaisvinus, jos gyventojai remsis demokratiniams pagrindais, t. y. laisvo apsisprendimo teise, gerbs pagrindines žmogaus teises, skirs valstybinius ir bažnytnius reikalus. Be to, mums rūpi, kad diplomatiniais keliais būtų dedamos pastangos prijungti prie Lietuvos tas sritis, kurių gyventojai bus išlaikę lietuvių kalbą, kultūrą ir tautinį sąmoningumą. Tikimės, kad atstovai iš išeivijos bus kviečiami į bendras tautos ateities diskusijas.

Tikime, kad kuo glaudesni ryšiai tarp okupuotos tėvynės ir išeivijos stiprins mūsų bendras jėgas. Tikimės, kad tarp mūsų ir Lietuvos jaunimo išsivystys gyvas, nuširdus, aktualus ir našus dialogas, per kurį siektume bendrų tikslų.

Išeivijos rūpestis paskirais lietuviais yra grindžiamas tikėjimu, kad jei bent vieno lietuvių žmogiškosios ar tautinės teisės yra varžomos, laisvojo pasaulio lietuviai yra įpareigoti kovoti prieš tų teisių pažeidimus.

Mūsų tikslams pasiekti pasisakome už du pagrindinius organizacijos veiklos būdus. Pirma, teigiame, kad visi išeivijos veiksniai bei organizacijos, kurie rūpinasi Lietuvos laisvinimo byla, yra remtini. Antra, jaučiame pareigą patys savo jėgo-

mis paveikti pasaulio viešąją nuomonę įvairiais taikingais būdais. Konstatuojame, kad teroro priemonių vartojimas išeivijoje yra nemoralus ir griežtais smerktinas.

Tuo pačiu konstatuojame, kad Lietuvos laisvinimo byla nėra vienintelis svarbus išeivijos politinis uždavinys. Lygios vertės išeivijos politinis uždavinys yra gyvenamųjų kraštų valdžių įtaigojimas, kad būtų sudaromos palankios sąlygos visuomeniniams bei kultūriniais reiškiniais išeivijoje.

Žmogaus teisės

Pastaruoju metu pasaulyje yra atgijęs susidomėjimas žmogaus teisėmis ir organizuotu protestu prieš šių teisių pažeidimus. Tokios organizacijos, kaip „Amnestijos internacionalas“ ir „Tarptautinė žmogaus teisių lyga“, vakarų spaudoje randa didesnę susidomėjimą ir platesnę paramą. Žmogaus teisių judėjimo sustiprėjimas yra teigiamas ir remtinas reiškinys. Jis paremia ir atspindi mūsų principus ir įsitikinimus.

Tikime, kad žmogaus teisių judėjimas yra naudingas Lietuvos interesams. Daugelis organizacijų, kurios rūpinasi žmogaus teisėmis, rūpinasi ir lietuviais politiniais kaliniais.

Išeivijos veiksniai, organizacijos bei pavieniai asmenys, kurie rūpinasi Lietuvos būkle, turi savo veiklą išplėsti, aktyviai įsijungdami į žmogaus teisių sąjūdį. Sveikiname JAV-ėse įsteigtą „Koaliciją Petkui ir Gajauskui laisvinti“ ir Kanadoje sudarytą „Lietuvių komitetą žmogaus teisėms ginti“, kurie yra tokio įsijungimo pavyzdžiai.

PLJS politinės veiklos koordinatorių įpareigojame įsteigti žmogaus teisių padalinį prie politinės komisijos ir pritaikyti žmogaus teisių sąvoką, kur tai yra įmanoma ir tinkama. PLJS politinės veiklos koordinatorių įpareigojame informuoti kraštų LJ Sąjungas apie svarbesnius žmogaus ir tautos teisių pažeidimus. Kraštų LJ Sąjungas skatiname raginti savo narius bei krašto vyriausybes kelti žmogaus teisių pažeidimus Pabaltijo kraštuose tarptautinėje plotmėje, ypač Jungtinėse Tautose.

Lietuvos pagrindžio spauda

Lietuvos pagrindžio spauda per keletus metus išsivystė į stiprią jėgą, kovo-

jančią už žmogaus ir tautos teises. Šie leidiniai atkreipė išeivijos veidą į Lietuvą ir davė naują ryžto kovai už okupuotą tautą. Tiesioginis „Alma Mater“ leidėjų kreipimasis į Jaunimo kongresą skatina mus atsilipti į lietuvių tautos reikalus.

Išeivija per mažai jėgų skiria šios nepašalinomos medžiagos leidimui, vertimui ir kitas kalbas bei skleidimui savo ir kitataučių tarpe.

Skatiname PLJS bei paskirų kraštų LJS užmegzti ryšius su korespondentais, valdžios pareigūnais, dvasininkais bei kitais vadovais ir informuoti juos apie okupuotos Lietuvos padėtį.

Talka Lietuvos tikintiesiems

Griežtai pasisakome prieš okupanto vykdomą persekiojimą bei tikinčiųjų teisių paneigimą Lietuvoje.

Valdžia visokiais būdais bando kišti į bažnytnius reikalus. Bažnyčių bei kitų šventovių uždarymas, naujų bažnyčių statybos ribojimas, varžymai bei grasinimai norintiems slotti į seminariją, KGB agentų bandymai inflirtuoti kunigų eiles yra aiškios pastangos naikinti religines institucijas. Organizuoto religinio auklėjimo draudimas, profesinė ir socialinė diskriminacija prieš tikinčiuosius, religinės spaudos varžymas bei ateistinės propagandos brukimas nusižengia prieš bet kokias laisvo apsisprendimo teises.

„Lietuvos Katalikų bažnyčios kronika“ bei kita pagrindžio religinė spauda, neseniai Lietuvoje įsisteigęs „Katalikų komitetas tikinčiųjų teisėms ginti“ žengia drąsius žingsnius. Suprasdami LKB Kronikos svarbą žmogaus teisių kovoje, įpareigojame PLJS valdybą ištirti galimybes talkinti „Lietuvių katalikų religinės šalpos fondui“ ryšium su Kronikos leidimu bei vertimu. Be to, skatiname paskirų kraštų LJS valdybas rūpintis jaunimo supažindinimu su LKB Kronika ir kitais leidiniais.

LJ Sąjungų valdybas skatiname susipažinti su savo krašto religinių institucijų politine veikla. To supažindinimo tikslas būtų iškelti tose organizacijose tikinčiųjų persekiojimą okupuotoje Lietuvoje. Taip pat raginame iškelti šį klausimą vietinėje religinėje spaudoje. Visus PLJS narius skatiname supažindinti savo vietovių kitataučius dvasininkus ir parapijiečius su Lietuvos tikinčiųjų priespauda.

(Bus daugiau)

**Geriausią šventinę
dovana:
UŽSAKYKITE "MŪSŲ LIETUVA"**

GIMINĖMS – DRAUGAMS – PAŽĪSTAMIEMS

Šią brangią dovaną jie prisimins 50 kartų – visus metus

JUOZAS GRIŠMANAUSKAS

TOLIMIEJI KVADRATAI

LIŪDI RŪPINTOJĖLIAI

(tęsinys iš praeito numerio)

-- Taip atėjo 1951 m. Velykos, — pasakojo giminaitis, — ir su ta Prisikėlimo Švente kažkokia didesnė viltis, kad ir mes išliksime, nekrisime mirčiai. Nejučiomis, nors ir prie šitokių pragaro nuotaikų, vistiek šventė savaime gaivina žmones.

Visą rytą, žemaitišku papročiu, žmonės giedojo Kristaus šermenyse, raudodami tikromis ašaromis, nes atrodė, kad pats Dievas yra tikrai miręs mūsų krašte.

Nušvito žvakės, sugraudė iškilmingai vargonai, užgiedojo kunigas, ir žmonės atkėlė pavargusias savo galvas, pro išmuštus langus švietė saulė — Kristus kėlės. Ir tuo momentu trankiai atsidarė durys.

“Per Tavo šventą Prisikėlimą”... — giesmės garsus suardė baurūs balsai. Tai per bažnyčiąėjo, švaistydami šautuvais, girti enkavedistai ir bliovė savo visiems įkyrėjusią dainą “Katiušą”.

Žmonės užtirpo, giesmė užlūžo — —

Aš pažvelgiau, mano giminaitis tylėjo, jo žodžiai taipgi buvo nutrūkę, ir jo veidas buvo baltas. Nieko nereikė, kad praėjo nemažai laiko nuo Velykų ryto. Jis, atrodė, vėl stovėjo bažnyčioje, ir po jo akimis vyko šventvagystė ir, atrodė, aš pats girdėjau tuos rusų rékavimus, kurie šiurpiaiėjo per širdį.

— Tada, — vėl prabilo mano giminaitis, susiėmęs ir tvirtesniu balsu, — tada vienas enkavedistas atsistojo prie altoriaus ir rusiškai, girtu švėbeldžiojimu, mostiguodamas atsisuko į žmones:

— Ką čia jūs leidžiate, kad kunigas jums milkytų po nosim dūmus. Sveikatai kenkia. Ot, pasmilkysim jums paraku, tai išdulkės visos maldos.

— Mes čia jums atlaikysime programą velykinę, — prišoko ir kitas. Pradėjo žmones kolyti ir vėl ėmė dainuoti, kol kunigas, susiėmęs rankas, suklypo prie altoriaus ir žmonės, verkdami ir dūsaudami, išsiskirstė; ir jau nebebuvo Velykų. Sakytum, dar kartą Kristus buvo nukryžiuotas. Ir mes visi taipgi.

Aš niekuomet nepamiršiu to pasakojimo, ir to, kaip galvojau ir galvojau, kad reikia apie tai pasakyti visam pasauliui.

Taip jie darė su kiekviena mūsų tautos ir tikėjimo brangenybe. Jie vertė paminklus, kartais juos sudaužydavo, kartais, kaip Kretingoje 1947 metais rudenį, paminklą žuvusiems už Nepriklausomybę išvežė ir išvertė durpyne.

Važinėdamas Žemaitijos keliais, mačiau, kaip riogsojo keisti stuobriai. Tai čia Rūpintojėlio būta. Tai jį supūde lietūs, tai jis palinko nuo senatvės ir nebeatsitiesė. Ir nebuvo rankų nei medžio atstatyti jį. Bet daugiausia juos nulaužė, kulkom suskaldė bolševikai. Jie negali praeiti pro nieką gerą, kad nesunaikintų ar neišniekintų. Ir jeigu pamatysi kur Rūpintojėlį, kuris dabar dar liūdnesnis, ir neturi net rankų, ant kurių rymotų, jeigu jis tebestovi dar pakelių sargyboje, jis taip aplaužytas, taip suvarstytas kulky, taip iškankintas.

Kryživietėse, kur būta sodybų, kur tarp tų sužėlusių žydinčių krūmų ant kalbos, ar tarp dailiai sudėstytų akmenų, stovėjo kryžiai, dabar jie apleisti, suvargę, kaip ir patys žmonės. Ir dabar, kai žmonių nėra, tas pats priešas jį nuvertė, kojomis spardė sutrėšusį medį ir sukūreno, sau šildydamas trobą ar išsivirė valgyt.

Arėjas Vitkauskas

VISUOTINĖ MENO ISTORIJA

Kada pilietis, pamedžiojęs,
Ilsėjosi, patiesęs kojas,
ir (sotus, aišku) tyliai snaudė, —
mintis jo pirmą kartą audė
svajone, virtusią kūrybą. . .

Olose randamą “tapybą”
nuantspauduotą ten ant sienu
su plaštaku pridėtu vienu,
žeme raudona apvadžiota —
mes matome... Ir pamėgdžiota
vėliau jau matome gyvūna —
irėžta arklio, briedžio, ožio kūna.

Šia akademiją olose baige
padarė pažangą jau staigia
pirmieji mūsų žmonės — bočiai:
gamtoje taip, — “pavalgei socialai,
tai ir linksti tuojau į meną”...
Instinktą turime ši sena.

II

Taip palaipsniui kultūros lipta
kol randame ją jau į Egiptą
ikėlus jau tvirtesnę koja...
Jau egiptiečiai užsimoja
palikti nuostabią statybą,
ir pirmą — vaikišką — tapybą
jau randame toliau pažengus. —
tapyba buvo ten padengus
karstus ir antkapius ir rūmus...

Mene jau pasukimai ūmūs:
vaizdais jau imta reikšti minti...
(Ieroglifus tik prisiminti. —
Iš jų ir mūsų raidės kilo.
kai su laiku vaizdai apdilo.
Išlėto brukšniai tik paliko.
kurie geriausiai atitiko
išreikšti sąvokas ar žodžius...)
Pirmuosius žingsnius taip nurodžius.
jau galime minėti graikus,
kurie dar per Mikėnų laikus
menu kiekviena daiktą puošė. —
didingo meno kelia ruosė...

III

Toliau — jau randame skulpturu
ir bareljefu: ju ant muru
tokiu gražiu ten yra buve
(o kiek to viso yra žuve.).
kad tiesiai žmogui “veria aki”.
Tais kuriniais tada apsakė
legendas ir pirmuosius mytus —
kautynes, žygius nematytus.
(kad ir prisiminus amazones).
visus dievus ir deivių būri
grakščiai iš marmuro sukūrė —
ir šiandien Venus iš Miloso.
(kaip toli ji jau nuo Koloso.)
atrodo vakar tik po kaltu
Iškilo savo kūnu balstu...

FÁBRICA DE GUARDA — CHUVAS

Guarda-Chuvas de todos os tipos. para homens, senhoras e crianças.

Mini-sombrinhas. tipo Italiano e Alemão.

Vicente Vitor Banys Ltda.

Rua Coelho Barradas, 104 - V. Prudente - Fone: 274-0677

Res.: 274-1886

Tenai, kur tebegyvena žmogus, jis iš paskutiniųjų saugo ir globoja savo sodybos kryžių. Bet, kai pats laikas nuveikia kryžiaus medį, yra labai sunku pakeisti jį, nes nėra kur gauti medžio naujam kryžiui. Karstams dar šiaip taip žmonės sunėša. Saviesiems, ar pareigūnams, pati valdžia parūpina lentų. Nors žmonėse būdavo taip liūdnei juokaujama:

– Jau tik jūs visi numirkite, nelabieji, mes savo rankomis sunėšime lentų visai komunistų partijai.

Nedraudžia laidoti su religinėmis apeigomis, bet neleidžia kunigo lydėti numirėlių drauge su laidotuvių eiseną. Kunigas turi nueiti vienas, kaip sakoma, uždaržiais, ir prie duobės atlikti paskutinį patarnavimą.

Bet ir numiręs žmogus dar nėra pasitraukęs iš okupanto akių ir persekiojimo. Jeigu apylinkėje yra nors vienas enkavedistas, šitai junta ir atsigulę amžinojo poilsio.

Alsėdžiuose 1948 metų vasarą pasimirė gydytojas Urbonavičius. Palaidojo ir, kaip vasarą, apsodino kapą gėlėmis, ir gėlės žydėjo. Tik kartą, mato, žmonės, kapas kažkaip pasikeitęs, netvarkoje. Nesupranta, kas gali būti, vieta sausa, negalėjo nuslinkti žemyn. Nori jau pataisyti, žiūri, karsto kampas kyši, nors Žemaitijoje yra paprotys, kad duobes iškasa labai galias.

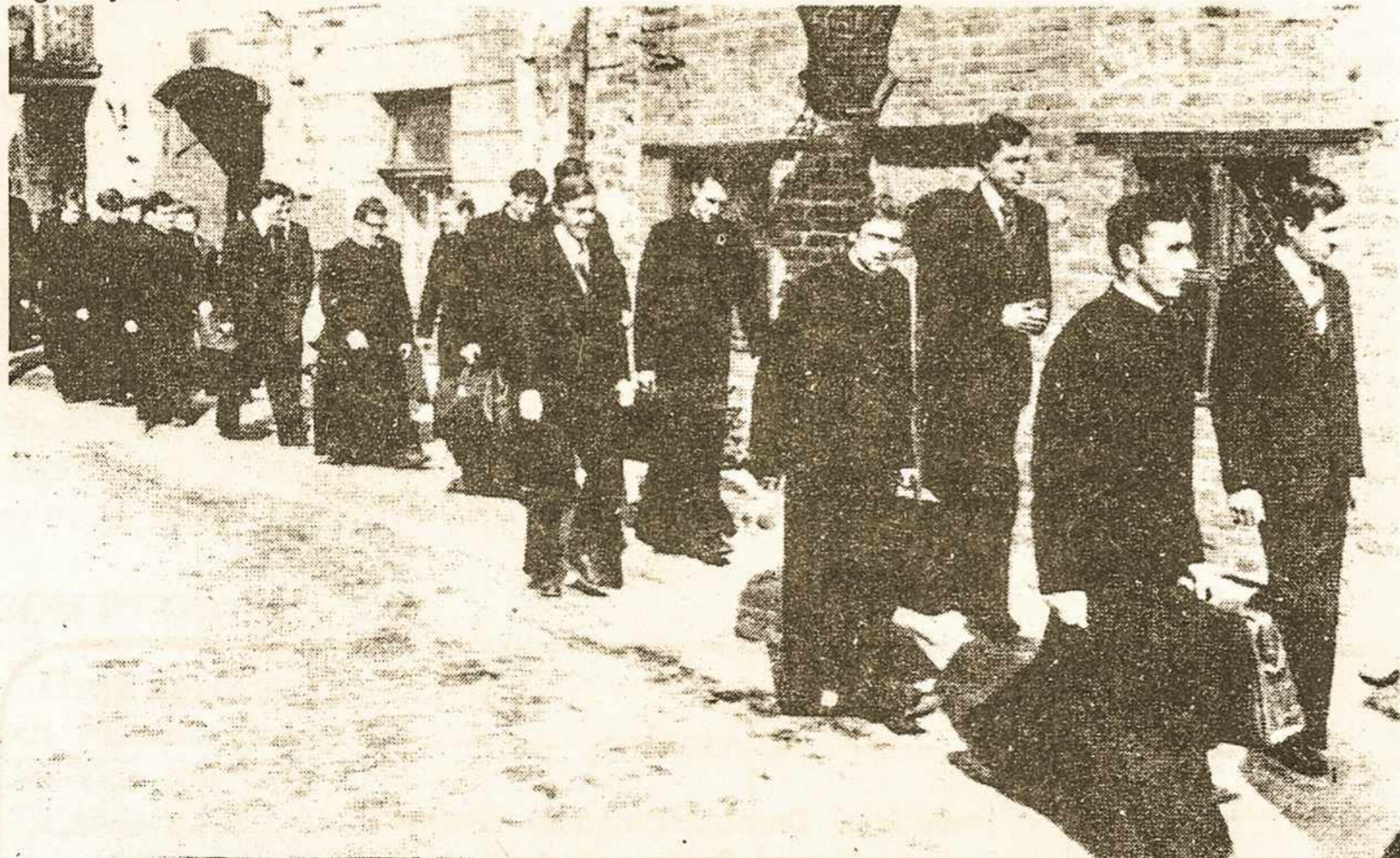
Tada pradeda žiūrėti, atidaro karstą, ir randa numirėlių išvilktą. Drabužiai paimti, tik apatinės kelnės paliktos. Buvo išaiškinta, kad tai enkavedistų darbas. Žinoma, jų nuomone, jie padarė dvigubai gerai; grobio gavo kostiumą ir pasijuokė iš lietuviško liaudies priešo.

Žmonės nuogomis rankomis negali apginti savo bažnyčių, kryžių, net kapų, bet jie namuose, kaip laikė, taip ir tebelaiiko trobos gale, pagarbiausioje vietoje, Dievo Kančią ir šventųjų paveikslus. Kad ir kaip savo galybę berodytų, vistiek rusai nedrįsta iš namų, kol nepašalina gyventojų, paliesti jų. Jie tikrai liežuviais užkliūna juos. Visokie agitatoriai, rusai, o jau ypač enkavedistai šaiposi iš žmonių, erzina ir ragina išmesti paveikslus:

– Žiūrėkit, – sako, jie, – ką čia jūs garbinate? Mūsų generolai gražiau apsirengę, negu jūsų Kristus. Jis gi tikras komunistas, taip apsilikęs, kaip ir mes, – lygina jie savo apsiaustą, kurį jie dabar nešioja užsimetę ant viršutinių drabužių, ir rodo Kristų ilgais apdarais paveiksluose.

Žmonės negali atsakyti jiems, kaip norėtų. Jie tyli. Sukandę dantis ir degančiomis širdimis, tačiau tie visi tikybės ir šventų papročių niekinimai dar labiau stiprina ištvermę religijoje.

Net tie, kurie anais laikais buvo atšalę, dabar junta, kad, viską praradus, pasilieka žmogui toks dalykas, kurio brangumo niekas negali sunaikinti ar atimti – tai, malda, tikėjimas Dievu ir viltis, kad Jis pagaliau vieną kartą išgirs nekaltųjų šauksmą ir parodys savo teisybę ir pasigailėjimą.

Vienintelės Lietuvoje Kauno kunigų seminarijos auklėtiniai eina į pamaldas bazilikoje. Stojimas į kunigų seminariją yra labai suvaržytas, bet visvien atsiranda naujų idealistų.

*Pastudijaves sužinosi
ir klasiškąją graiku nosi,
filosofu pažinsi eile,
nevienu biusto galva meilia –
kasomis puikiai vainikuota –
atminsi... Kovą arba puotą,
vaizdus ivairius "Ilijados",
(jū tarpe dvasių dar plajados),
mene surasi, o iš graiku
tai visa nuplaukė su laiku
i Roma – ipėdine didžia.
karinga, gobšią ir pavydžia...*

IV

*Pro išdidumą Panteono,
puošniasias Dioklecijono
maudynes – iki Renesanso,
Olandu "meisteriu", Provanso
audiniu ir kito meno –
visur troškimo daug ruseno
svajones kilusias ispausti,
iškalti kalnu ar išausti,
žmonijos genijus nerimo –
nuo pakilimo ir smukimo
priėjo iki futurizmo,
ir dadaizmo ir kubizmo, –
ir pasipylė meno srovės.
kaip niekada dar nuo senovės!...*

*O šiandien jau į meno rūmus
dažnai dirbtuvės leidžia dūmus:
kūrėju dvasia jos išvaro,
piliečiu skoni taip "nuvaro",
kad duok jiems koki teptą ryzą –
sakys: "O... Ponai... Mona-Lyza"!*

*O kaip vaizduoja nūn Venerą –
kantrybės pasakyti nėra:
kas tik suranda koki "niudą" –
"i amžinybę" jau ir grūda!...
Bet grožio, meno idealas,
nors kėsdamas, kaip tas Tantalas,
perėjes tūkstančiais net formu,
vistiek visuotiniu normu
(norėdamas net!) neaplenkia...*

*Kas amžina, tai jam nekenkia
"mada", "srovė", "nauja mokykla".
vistiek patenka i šventyklą,
kurioje isikūrė menas...
Kam grožis yra dvasios penas,
tas – pagal savo nujautimą –
gražiausia iš gražiausio ima! ...*

Mokyklinis Portugalų-Lietuvių Kalbų Žodynas

Paruošė Alf. D. Petraitis ir Liucija Jodelytė Butrimavičienė. Išleido Brazilijos Lietuvių Bendruomenė 1979 metų pradžioje. Tiražas 1000 egzempliorių.

Šis žodynelis skiriamas lietuvių kalbos šeštadieninėms mokykloms ir visiems tiems, kurie nori šiek tiek pramokti lietuviškai. Tai antroji dalis: portugališkai lietuviškoji. Žodynelio apimtis virš 5000 žodžių.

Kaina Cr. 50,00

PAVERGTŲ TAUTŲ MINĖJIMAS RIO DE JANEIRO

Gavę specialų pakvietimą, kartu su žmona, š.m. lapkričio mėn. 9 d. 19 val. dalyvavome Pavergtų Tautų minėjime kuris įvyko Anglų Bendruomenės patalpose, Rua Real Grandeza, 99, Rio de Janeiro.

"CENTRO BRASILEIRO DE EUROPA LIVRE" minėjimas buvo pašventas Brazilijos Respublikos paskelbimo sukakčiai paminėti.

Šiam Centrai priklauso devynios pavergtos Tautos: Albanija, Bulgarija, Estija, Vengrija, Latvija, Lietuva, Lenkija, Romenija ir Čekoslovakija.

Pradėjus minėjimą, buvo įneštos į sceną tautinės vėliavos, kurias nešė kiekvienos tautos mergaitės, tos tautos tautiniais rūbais apsirengusios. Vėliavos buvo įneštos alfabėtinėje tvarkoje, publikai plojant.

Pirmoje eilėje pasirodė Brazilijos vėliava kurią nešė ponija Grace de Miranda Figueiredo (p. Inž. Audenio podukra). Vėliavos išbuvo scenoje visą oficialų programos laikotarpį.

Organizacijos pirmininkas p. Christo Boyadjieff atidarė minėjimą pabrėždamas šios šventės reikšmę. Po to kalbėjo Federalinis deputatas p. Celio Borja pabrėždamas laisvės reikšmingumą ir būtiną jos atgavimą visoms Pavergtomis Tautoms. Buvo sugrota visų Pavergtų Tautų himnai ir tuom užbaigta oficialioji dalis.

Toliau sekė vaišės, kurios buvo labai gražiai paruoštos ir puikiai organizuotos.

Prie to minėjimo, iš lietuvių pusės labiausiai prisidėjo p.p. Inž. K. Audenis, Dr. A. Gaulia, E. Petraitis, veteranė — Uršulė Gaulienė ir kit.

Kapit. J. Čiuvinškas

KALĖDOJIMAS SANTOS'Ė ir kitur... pajūriuose

Šio gruodžio (dezembro) 28 - 29 - 30 dienomis, kaip jau buvo skelbta — kiek išeis ir Dievas padės, bus lankomos šeimos, renkamos "M.L." prenumeratos ir Br. L.B-nės narystės.

Kun. P. Urbaitis, p. Alg. Saldys ir Delegacija... Sveikina iš anksto visų tų apylinkių tautiečius.

Dra. HELGA HERING

MEDICA — GYDYTOJA

HOMENS SENHORAS CRIANÇAS

KALBAMA LIETUVISKAI

Av. Eulina, 99 - V. Sta. Maria das 8:00 às 12 h.
das 14:00 às 18:00 Fone: 265-7590
Rua Quartim Barbosa, 6 - B. do Limão

VILA-ANASTAZIE ČIAI

gruodžio 2, sekmadienį, 13 valandą

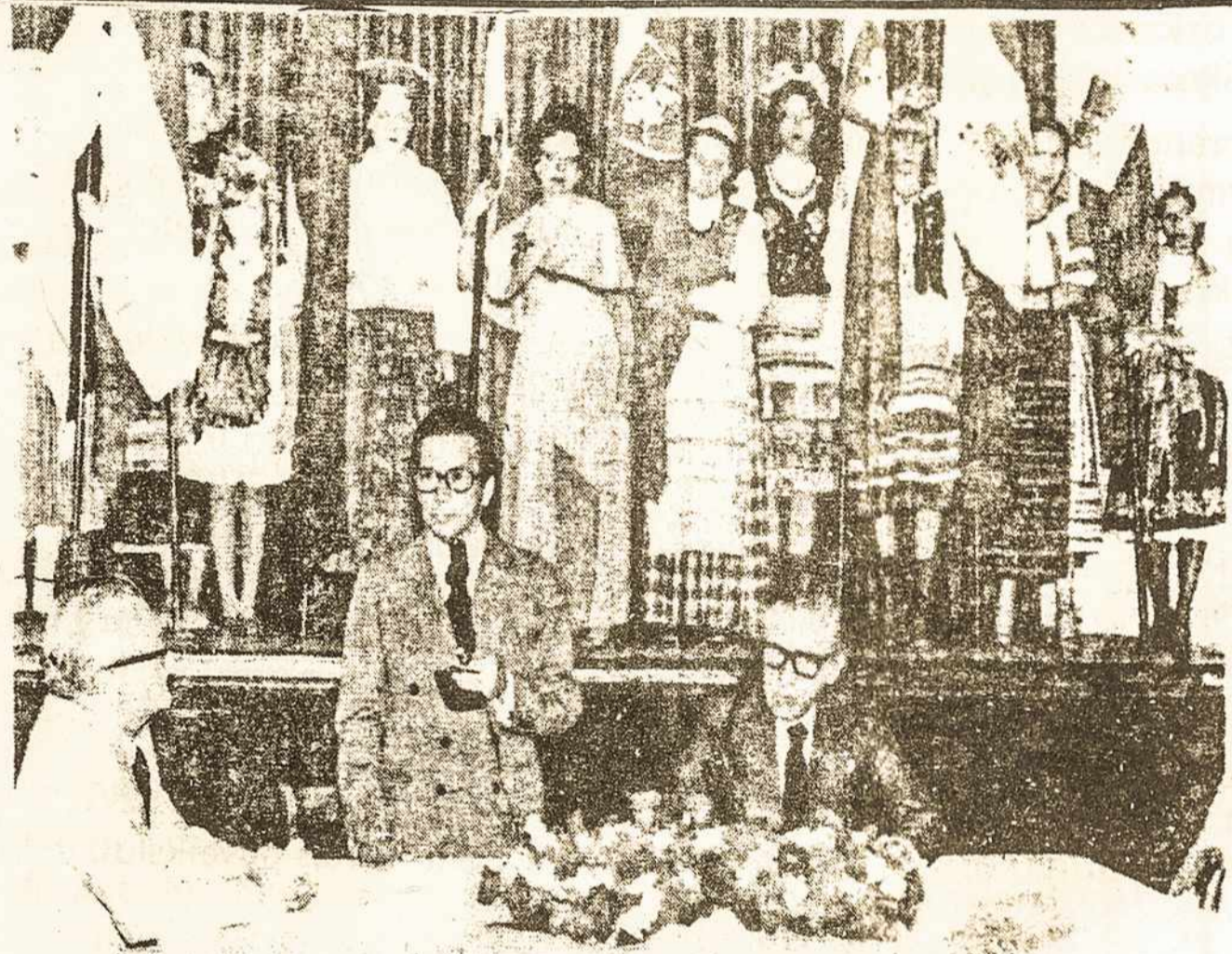
rengia

TRADICINIUS

PIETUS

SU BŪDINGAIS LIETUVIŠKAIS VALGIAIS.

VISI BIČIULIAI, SIMPATIZANTAI IR TAUTIEČIAI YRA MALONIAI
KVIEČIAMI DALYVAUTI IR SMAGIAI PASIŽMONETI

Homenagem à República

Em solenidade na Sala da Comunidade Britânica — Rua Real Grandeza 99 —, o Centro Brasileiro da Europa Livre homenageou ontem à noite a data da Proclamação da República do Brasil. A entidade, que representa os povos da Albânia, Bulgária, Estônia, Hungria, Letônia, Lituânia, Polônia, Romênia e Tchecoslováquia — os "povos cativos da Europa" —, foi saudada na cerimônia, pelo deputado Cé-

lio Borja, que fez um discurso (foto) de exaltação à liberdade. Ao agradecer o discurso do deputado, o presidente interino do Centro Brasileiro de Europa Livre, Christo Boyadjieff afirmou: "Nos longos anos de convivência com o povo brasileiro, nosso povo descobriu as principais qualidades desta nação que são a alegria, a sabedoria e o excelente comportamento humano".

"O GLOBO", 10.11.1979 Rio de Janeiro

*Pasaulyje vienas iš tūkstančio žmonių kalba
lietuviškai... Ar tu vienas iš jų?*

CURSO DO IDIOMA LITUANO POR CORRESPONDÊNCIA

C.P. 4421-01000 S. Paulo, SP

Dr. ALEKSAS KALINAUSKAS

Dr. PAULO KALINAUSKAS

ADVOGADOS

Inventário, Despejo, Desquite, Divorcio,
Processo Crime, Processo Trabalhista, Etc.

Rua 15 de Novembro, 244 - 4 and. - Conj. 9 - Fone: 37-8958

iš Rio...

J.E. Petraitis

Š. mėn. 6 dieną p. Uršulė Gaulia sulaukė 85 metus amžiaus. Tos dienos vakarą šv. Onos bažnyčioje jos klebonas širdingai pasveikino ją ir paragino parapijiečius duoti jai brazilšką "abraço". Apie šimtas žmonių ją pasveikino, liko labai sujaudinta tokia brazilų jai meile. Jos vaikai ir keli lietuviai ją pasveikino jos namuose. Kitą dieną vėl sveikino kaimynės, baigdamos suvalgyti gimtadienio pyragą. Linkime mielai p. Uršulei sulaukti dar daug metų, kaip ligi šiol, su tiek energija ir pasiaukojimu lietuvių reikalui.

Š. mėn. 9 dieną "Centro Brasileiro da Europa Livre" pakvietė mūsų koloniją pagerbti Brazilijos Respublikos 90 metų sukaktuves. Lietuvių dalyvauta apie 10 asmenų, jų tarpe garbingi svečiai iš São Paulo, ponas kap. Čiuvinškas su ponia.

Subuvime, po Federalinio deputato Celio Borja prakalbos, lietuvių grupelė nutarė, kad sekančiais metais VASARIO 16 dieną turės būti atšvęsta iškilmingai, keliant Lietuvos vardą ir ruošiantis Šv. Tėvo Jono Pauliaus II apsilankymui Brazilijoje. Kap. Čiuvinškas pareiškė, kad gal galės atvykti São Paulo, Kristinos Valavičiūtės diriguojamas, choras. Mums tai būtų didelis džiaugsmas. Laukiame galutinio atsakymo:

Pasiekė mus, žinia, kad Oakville, Connecticut Valstijoje, mirė XI.15 ONA MARIJA SAULAITIENĖ, kunigo Antano Saulaičio, S.J., motina. Velionė, po dviejų širdies operacijų, kurios išgelbėjo jos gyvybę savo laiku, apie metus sirgo. Buvo dar iš Lietuvos laikų skautininkė, dirbo ilgus metus "Skautų Aide". Kai generolas BADEN-Powell apsilankė Lietuvoje, jina, kaipo lietuvių skautų atstovė, jį ir jo žmoną lydėjo, nes buvo anglų kalbos mokytoja.

Baigusi Panevėžio gimnaziją, studijavo anglų kalbą Rygos Universitete, lavinosi Anglijoje ir, grįžusi į gimtąjį kraštą, mokytojavo Pagėgiuose, Šiauliuose ir Kaune, Aušros gimnazijoje. Karštai mylėjo savo TĖVYNĘ. Jos mirtį apverkia ne tik tai našlys Antanas Saulaitis sen., sūnus kun. Antanas ir duktė Marytė Saulaitis-Stankus bei kiti giminės, bet daugel draugų, kurių esama ir Brazilijoje. Duok Dieve jai amžiną atilsį, kurio ji buvo tikrai verta.

BOM RETIRO

Gruodžio 9 d., 10,30 val., 30-os dienos Mišios už a.a. Marijos KLIMAVIČIENĖS sielą Sta. Inês koplyčioje.

Labdaros Ratelis iš anksto dėkoja visiems dalyvausiantiems.

Esate kviečiami

Šių metų Gruodžio mėn. 1-mą dieną, šeštadienį, 15-tą val., visi sąjungiečiai, draugai ir bičiuliai, dalyvauti, LIETUVIŲ SAJUNGOS-ALIANČA MOTERŲ SEKCIJOS suruoštame.

B A Z A R O

atidaryme, ir būti pirmiesiems pasirinkti ir įsigyti gražias ir vertingas dovanas pigiausiomis kainomis. Bazaras veiks dvi dienas – gruodžio pirmą ir antrą, pradedant nuo trečios valandos po pietų. Veiks "Mini Bufetas" su skaniais paruoštais užkandžiais ir gėrimais. Dalyvaukime skaitlingai šiame paruošime lėjimas visiems laisvas. Visas pelnas skiriamas labdarybės reikalams.

Rua Lituania, 67 - Moóca

SESE SAULAITIENĖ, PRISIMENANT

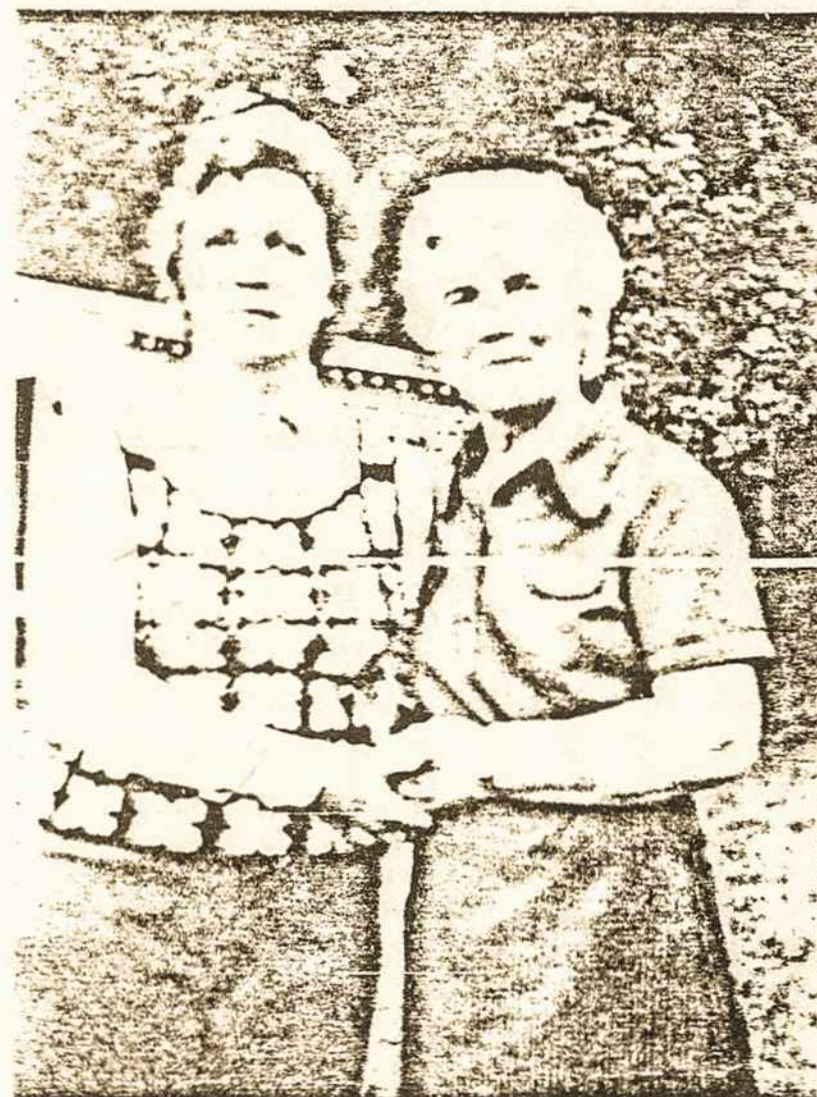
Didelę žaizdą paliko mano širdyje – skautininkės O. Saulaitienės mirtis. Paliko taip pat didelį atminimą visiems tiems, kurie su ja gyveno, ją pažino, ar bent turėjo progos su ja pakalbėti, su ja pabūvoti, su ja pasikeisti nuomone. Jos didelis dosnumas, jos nuoširdi šypsena, jos pastovi gera nuotaika pralinksmindavo visus, kurie prie jos priėdavo.

Turėjau progos pas p. Saulaičius pabūvoti apie tris savaites. Tai buvo dviem atvejais – 1976 metų vasarą ir 1978 metų rudenį. Negalėsiu niekad užmiršti mūsų ilgų pašnekėsių. 1978 metais jos sveikata buvo jau silpna, tačiau ta pati švelni šypsena, to pat žvilgsnio šiluma rodė tiek daug meilės. Jaučiausi tokia maža prie tokio nepaprasto gerumo. Jaučiausi privilegijuota galėdama jausti tą meilę ir išgirsti tuos gilius žodžius.

Ačiū už visus žodžius, už meilę, už visą drąsinimą. Ažiū, ypatingai, už tokį pavyzdį, kuris duoda jėgų peržengti ir sunkiausius gyvenimo tarpų slengščius.

Ilsėkis ramybėje, mieloji Sese Saulaitiene.

P.S. Eugenija Bacevičienė, S. Paulo Palangos Vietininkijos vietininkė

Ona Saulaitienė su Eugenija Bacevičiene Neringoje, Šiaurės Amerikoje 1976 met.

VEIKLOS KALENDORIUS

Gruodžio 7 d., pirmąjį mėn. penktadienį, 19,30 val. kaip įprasta, "Religinės Kultūros Pokalbis", Šv. Kazimiero parapijos patalpose.

Gruodžio 9 d. MALDOS DIENA UŽ LIETUVĄ Tucuruvi ir Jaçanoj gyvenantiems lietuviams JAÇANĀ SEMINARIJOS KOPLYČIOJ 8,30 val.

J. BUTRIMAVIČIUS

ADVOCACIA

CIVIL. Inventario, Despejo, etc.

COMERCIAL: Falência, Cobrança, etc.

TRIBUTÁRIA: Imposto de Renda, ICM, IPI

Rua Barão de Iguape, 212 - 4° and.s/45 - Liberdade Fone: 279-5937

Horário das 9:00 às 11:00 e das 14:00 às 18:00

Rua Campos Novos, 590 - V. Zelina - Horário das 19:00 às 21:00

KALBAMA LIETUVIŠKAI

PRANEŠIMAS

Kalėdinis ML numeris išeis su gruodžio 20 d. data.

Organizacijos, verslininkai, profesionalai ir pavieni asmenys, kurie nori įdėti kalėdinius sveikinimus, yra prašomi juos įteikti vėliausia gruodžio 10 dieną.

Kalėdinis ML-os numeris bus dvigubas ir prieš Naujus Metus kitas daugiau neišeis. Tai bus šių metų paskutinis numeris.

EKSKURSIJA Į LITUANIKĄ

ML Administracija labai dėkoja Brazilijos Lietuvių ir L.K. Šv. Juozapo Bendruomenei, kad, atsiliepdamos į 38 laikraščio numery paskelbtą atsišaukimą, suorganizavo praeitą sekmadienį PIKNIKĄ lietuviškoj sodyboj. Nors važiuo tik du autobusai, vienas pilnas ir kitas pustuštis, bet žmonių pribuvo apie 150. Gamta neprisidėjo: iš ryto buvo debesuota, o po pietų, nežiūrint praeitos nakties liūčių, pylė kaip iš kibiro. Klimpo mašinos, negalėjo išvažiuoti vienas autobusas, reikėjo stumti ir dėti visokias pastangas kaip nors išsikrapštyti. Kadangi buvo trys kunigai, tai trūko ostijų ir vyno, nes kiekvienas galvojo, kad atveš kažkas kitas: reikėjo skolintis iš Atibajos ir laikyti Mišias antrą val. po pietų. Tuo tarpu smagus "sodžiaus" apetitas pankstino "churrasco", kurį kepė vyrai, o priėmė visokių priedų 8 dienas Lituanikoje atostogavusios V. Zelinos moterys.

Gražiausiai padarė V. Anastácio šeimininkės: joms, pagal tradiciją, ML administratorius buvo prižadėjęs apmokėti ekskursiją, kaip atlyginimą už šeimininkavimą per Spaudos Šventę. Iš karto jos norėjo važiuoti atskirai, neprisidėdamos prie pikniko, bet paderėjusios Kombi, kurią ne jos turėjo mokėti, rado kad per brangi ir atsisakė nuo ekskursijos. Tada administratorius pasiūlė pats jas nuvežti. Priėmė, apmokėjo pietus, bet pasiėmė visą bagažą savo valgių. Kaip tyčia, sodyboj prie svečių namo įklimpo mašina ir laimė kad turėjo ką valgyti, ki-

NAUJŲ METŲ SUTIKIMAS

VILA ZELINOJE

RENGIA

L. K. Šv. Juozapo Bendruomenė

Šio ML numerio

GARBĖS LEIDĖJAI

yra

DANUTĖ IR MEČYS PALECKIAI

Jiems ML Administracija širdingai dėkoja.

VOLUNGES CHORAS kviečia visus į

LINKSMŲ VAKARAI

Gruodžio 1 Dezebros 1979 20:00 val. Šv. Kazimero Parapijos Saleje

taip būtų likusios be pietų! Kuomet gi sugrįžo namo, sumetė dar tūkstantį kruzeirų, ir privertė būtinai priimti už pavėžinimą! Taip nuo vilko bėgo ir aat meškos užbėgo...

Mišias Kristaus Karaliaus garbei laikė du kunigai: kun. S. Šileika ir kun. P. Urbaitis. Ypatingai buvo iškelta lietuviškos kolonijos vienybės mintis. Po Mišių moterys paruošė išvažiuojantiems skanią kavutę ir pyrago.

UŽSIMOKĖJO UŽ ML:

KASELIŪNAS Jonas (Kolumbija, už 1970-80 m.)	180 dol.
GAVORSKAS Henrikas (Kolumbija)	18 "
ZARAKAUSKAITĖ Valentina Luzia (už 1979-80 m.)	500 Cr.

DOVYDAUSKAS Juozas ir Rosa (už 1979-80 m.)	500 "
RALICKAS Liudas (už 1980 m.)	500 "
SILICKAS Jonas (tėvas) (už 1980 m.)	300 "
MELDAUSKIENĖ Elena (už 1980 m.)	300 "
Dr. KIAUŠAS Vitas (už 1980 m.)	300 "
SKURKEVIČIUS Juozas (už 1980 m.)	300 "
GUZIKAUSKAS Hendrikas (už 1979 m.)	250 "
JAKŠTYS Elvira (už 1979 m.)	250 "
SVOLKINAS Vladas (už 1979 m.)	220 "
DE MESQUITA Silvana (už 1979 m.)	200 "

Auka paremk lietuvišką spaudą, nes ji palaiko mūsų tautinę gyvybę!

Mielas kunigėli Saulaiti,

Jūsų mamytei, mūsų globėjai

ONAI SAULAITIENEI mirus

mes visi, skautai, skautės, skiltininkai ir vadovai liūdime ir reiškiamo visai šeimai gilią užuojautą.

Brazilijos
Palangos Vietininkija

Liūdesio valandoje, mirus

ONAI MARIJAI SAULAITIENEI,

reiškiamo gilią užuojautą jos vyrui, sūnui kun. Antanui ir dukteriai Marjytei su vyru.

Literatūros Būrelis
São Paulo – Brazilija